Borgarting lagmannsrett'i 1. veebruari 2011. aasta taotlus EFTA kohtule nõuandva arvamuse saamiseks kohtuasjas STX Norway Offshore AS m.fl *versus* Staten v/Tariffnemnda

(Kohtuasi E-2/11)

(2011/C 208/06)

Borgarting lagmansrett (Borgartingi apellatsioonikohus) esitas 1. veebruari 2011. aasta kirjas (kiri saabus kohturegistrisse 9. veebruaril 2011) taotluse EFTA kohtult nõuandva arvamuse saamiseks kohtuasjas STX Norway Offshore AS m.fl. *versus* Staten v/Tariffnemnda. Arvamust taotletakse järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiiviga 96/71/EÜ, sealhulgas selle artikli 3 lõike 1 esimese lõigu punkti(de)ga a ja/või c, vt teine lõik, lubatakse EMP riigil kindlustada teisest EMP riigist tema territooriumile lähetatud töötajatele järgnevad töötingimused, mis on töö toimumise kohaks olevas EMP riigis kehtestatud üleriigiliste kollektiivlepingutega, mis on direktiivi artikli 3 lõike 8 kohaselt tunnistatud üldiselt kohaldatavaks:

   a) maksimaalne tavapärane tööaeg;

   b) tunni eest makstavale põhipalgale lisanduv täiendav töötasu ülesannete eest, mis nõuavad ööbimist väljaspool kodu, välja arvatud töötajate puhul, kes värvatakse kohapeal, ning

   c) reisi-, toitlustus- ja majutuskulude hüvitamiseks makstav kompensatsioon ülesannete puhul, mis nõuavad ööbimist väljaspool kodu, välja arvatud töötajate puhul, kes värvatakse kohapeal?

   Kuidas ja kas mõjutab eespool esitatud küsimustele antavat vastust nende töötajate osakaal, kes on kaetud asjaomase kollektiivlepinguga, enne kui see tunnistati üldiselt kohaldatavaks?

2. Kui töö toimumise kohaks olevas EMP riigis kehtivad töötingimused, mis on sätestatud artikli 3 lõike 8 kohaselt üldiselt kohaldatavaks tunnistatud üleriigilise kollektiivlepinguga, vastavad direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 lõike 1 nõuetele, siis kas liikmesriigi kohus peab eraldi hindama, kas kõnealused töötingimused vastavad EMP lepingu artikli 36 nõuetele, sealhulgas seda, kas nende nõuete rikkumist saab õigustada üldiste huvidega?

3. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt:

   a) Kas EMP lepingu artikliga 36 lubatakse, et üldise rakendusotsuse, millega üleriigilise kollektiivlepingu teatavad töötingimused tunnistatakse asjaomase tööstusharu suhtes üldiselt kohaldatavaks, väljendatud põhjenduseks on „selle tagamine, et välisriigi töötajate palga- ja töötingimused oleksid võrdsed Norra töötajate palga- ja töötingimustega"?

   b) Kas on võimalik eeldada (välja arvatud juhul, kui üksikud pooled esitavad vastupidisele viitavad tõendid), et direktiivi 96/71/EÜ kohased töötingimused (vt artikli 3 lõige 1 koos artikli 3 lõikega 8) kaitsevad töötajaid ja tervet konkurentsi?

   c) Kuidas ja kas mõjutab küsimusele 3 a antav vastus vastuvõtvat riiki, kes kohaldab süsteemi, mille raames üldkohaldatavad töötingimused kehtestatakse riigi õigusaktidega ja neid täiendavad üleriigilistes kollektiivlepingutes (mida saab tunnistada asjaomase elukutse või tööstusharu suhtes üldkohaldatavaks) sätestatud töötingimused?